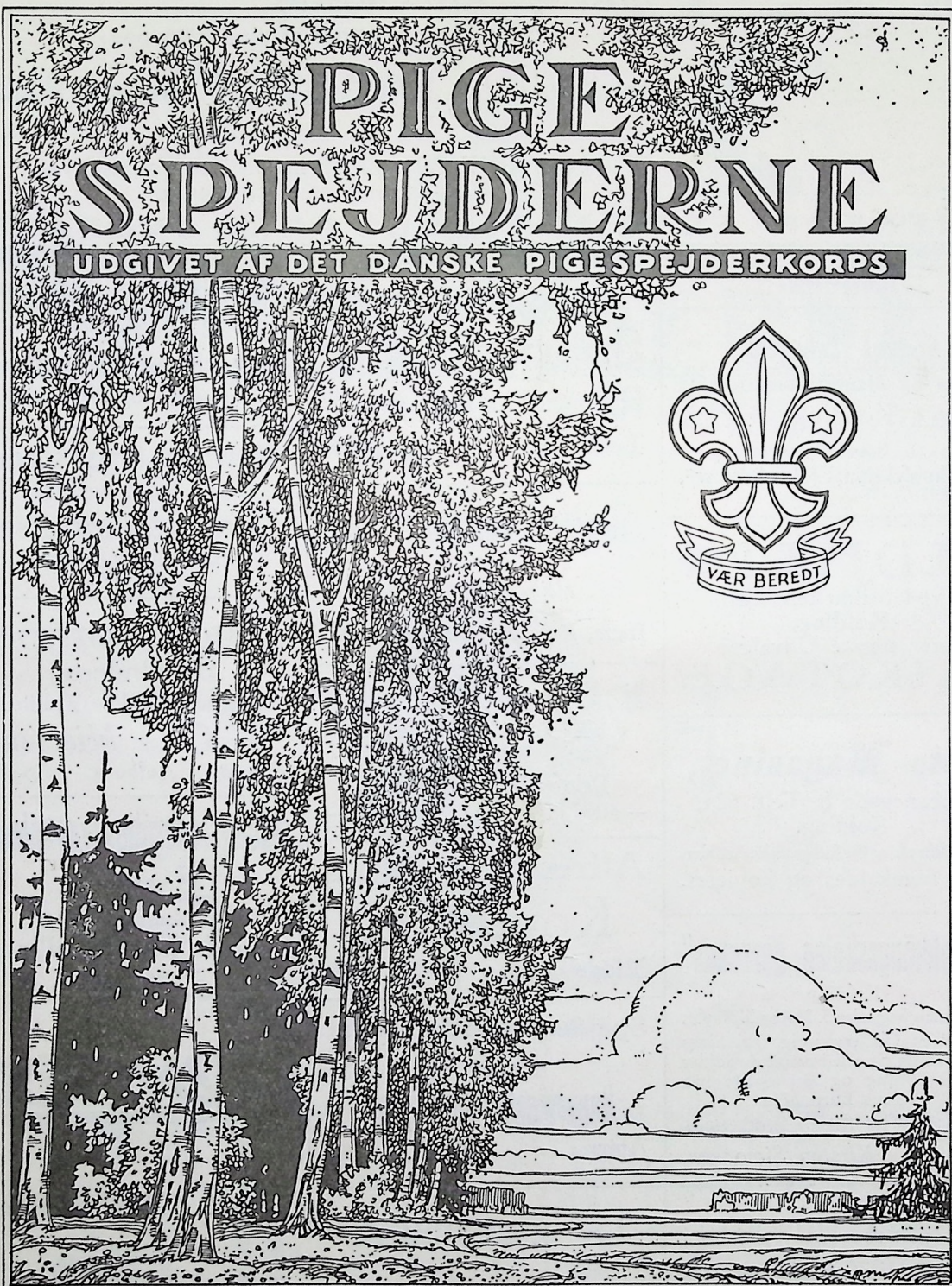

Nr. 3. — 1931.

Det er en Glæde

selv at tage Aftryk af sine Film paa:

selvtonende „**Tonafix**“ Dagslys Papir,
og det betaler sig.

TONAFIX Billedernes brune Tone straalér af
Sol — Sommer — og Varme.

„MERKUR“ FOTO ARTIKLER FAAS OVERALT

Kolding.

Carl Stotz,

Mode- og Manufakturforretning

Adelgade 4. Kolding. Telef. 124.

Specialitet:

Damekonfektion, Kjoler & Bluser.

ULDJYDEN

Alfred Mikkelsens Eftf.,

Kolding,

fører største Udvalg i

TRIKOTAGE.

Foto Magasinet,

Jernbanegade 8, Telf. 624,
Kolding.

Specialforretning for fotografiske Artikler.

Film fremkaldes og kopieres.

Husholdningsskolen „Borrehus“

Kolding.

Nye Kursus begynder 3. Maj og 3. Novbr.
Der gives Undervisning i al Slags
Madlavning og alle huslige Arbejder
samt i Syning og Barnepleje paa
Skolens Børnehjem.

Statsunde.støttelse kan søges. - - Skoleplan sendes.

Kirsten Simonsen.

Manufakturvarer

bedst i Kolding hos

Peter Knaks Eftf.,

(Carl Petersen). Telf. 438.

Spejder- og Sportsartikler

Hans P. Andersen,
Telf. 87. Horsens.

„Standard“ Mønsterforretning,

Horsens,

har altid sidste Nyheder.

Specielt

Hatte, Korsetter, Lampeskærme.

R. Porse's Efterflg.

v. Clement I. Christensen,
Middelfart.

Konfektion — Kjoler

— altid de sidste Nyheder. —

Alfred Pedersens

Konditori,

Middelfart. — Telef. 248.

Spejderne handler bedst
hos

Bagermester Rosenlund,

Agtrup.

Telf. Sdr. Bjært 94.

B. Petersen,

Indehaver: Carl E. Petersen.

Hvide Vare,

Mode- & Manufakturforretning,

Danmarksgade 14, Fredericia.

(Grundlagt 1857).

Toft Nielsen & Matthesen,
Lemvig.

Manufaktur, Herreekviperer
Trikotage og Smaating.

Manufakturvarer

køber De godt og billigt hos

Andreas Andersen,

Mathiasgade, Viborg.

Telf. 497.

Pige-Strømper og Undertøj

i stærke og solide Kvaliteter

hos **Orla Nielsen,**

Rbg. 28. Aalborg. Tlf. 4829.

Skotøjsreparationsværkstedet

„Expres“

(Thomas Jensen)

Algade 24 — Aalborg.

Telefon 4726.

Gevaert
Express
Film
til Foraaret.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Nr. 3.

Marts 1931.

14. Aarg.

Greve Haugwitz.

† 20. Februar 1931.

»Komtessens Far«. Under det Navn var Greven bedst kendt af Spejderne. »Hvem er den høje, ranke Herre, der spadserer i Parken? Hvem er den ældre, ranke Herre, der Aften efter Aften sidder ved vort Lejrbaal og smiler saa venligt til os?« Saadan lød det altid fra de nye Spejdere, der kom til Lejrene paa Brahe-Trolleborg.

Det var »Komtessens Far«. — — Jeg har læst et Sted, at Smilet er Solen i Menne-

skets Sind, og saadan et Solstrejf skænkede »Komtessens Far« til os alle — store og smaa, unge og gamle Spejdere, naar vi med vor Hilsen eller »nikken Goddag«, mødte hans Hilsen.

Der laa i hans Smil en dyb Mildhed, det lyste frem i det alvorlige Ansigt. — — Den ranke Skikkelse vil vi aldrig møde mere, men den gamle Greve vil altid blive bevaret i Spejdernes Erindring.

—a.

Min rigeste Oplevelse som Spejder.

Man lyder den, der har Ret til at byde. Chefen beder om en Artikel, her er den. Den skal handle om, hvad der har været min største Oplevelse som Spejder. Nu tror I sikkert, det kommer til at handle om en eller anden pragtfuld Spejderoplevelse i Udlandet. (I ved jo, Fromse er saa international).

Nej, denne Gang skuffer jeg Jer i den Retning, men jeg haaber ikke, I bliver skuffede over min Oplevelse, for saa har I skuffet mig med Hensyn til Værdien af eders Karakter.

For nogen Tid siden blev jeg inviteret til Løfteaflæggelse i 2. Fredericia. Navnet vækker ikke hos nogen Tanken om andet, end at det er en Trop, som alle de andre Troppe i Danmark, og dog er der noget særpræget ved denne Trop. Den bestaar af en Flok Pigeboern, der adskiller sig fra Jer paa et Punkt; de er døvstumme. Har I mon nogensinde tænkt den Tanke tilbunds, hvorledes det var for Jer, hvis I ikke kunde høre, og derved heller ikke tale. Har I nogensinde tænkt over, at vi ingen Ret har til at betragte det som en Selvfølge, at vi er i Besiddelse af alle vore Sanser, for hvorfor er der saa nogen af vore Kammerater, der ikke har faaet dem. Tænk lidt over det, og bliv derigennem glad og tilfreds og nem at omgaas for dine nærmeste.

Tilbage til min rigeste Oplevelse som Spejder. Den foregik i Døvstumme Institutets smukke Mødesal med alle Kroner tændte; langs den ene Side stod 1. Fredericia og langs den anden Side 2. Fredericia, og oppe ved Talerstolen stod de 4 Spejdere, der skulde aflægge deres Løfte. Som Nr. 4 stod Lilly Jensen, Lilly er Danmarks eneste Døvstumme, der tillige er blind. Nu vil jeg ikke her udmale for Jer, hvor svært det maa være at mangle tre Sanser, tænk over det selv i en stille Time. Jeg vil blot fortælle Jer, hvor smukt Lilly aflagde sit Løfte til mig, hvorledes hun, under megen Taalmodighed baade fra sin Lærerinde og sin egen Side, har lært at tale ved at føle paa Struben, hvorledes den vibrerer, naar vi frembringer de Lyde, hvor-

med vi gør os forstaaelige overfor hinanden. Hun er født med alle sine Sanser, men som treaarig blev hun meget syg, og da hun atter var rask, opdagede man efterhaanden, at hun var bleven døv, blind og stum. Der er skrevet saa meget om Lilly i den sidste Tid, saa nogen af Jer har maaske allerede læst om hende i Aviserne, jeg vil blot her fortælle Jer, at da jeg stod med Lillys Haand i min, og hun tungt aandende, paa Grund af Nervøsitet over Øjeblikkets Alvor, fremstødte vort enkle og dog saa rige Løfte, da følte jeg, at jeg havde været Vidne til et Under, hvilket Forstanderen paa Døvstumme Institutet ogsaa bagefter sagde i sin Tale til Pigespejderne, baade 1. og 2. Fredericia: »I har været Vidne til et Under: Lilly har lært at tale«, naar jeg saa siger, at hun var den, der talte tydeligst af de fire, saa kan I sikkert forstaa, hvilken klog og energisk Spejderkammerat I har i Lilly. Hun er fuld af Livsglæde og oplagt til gale Streger; for flere Aar tilbage var jeg i Besøg paa Institutet, og da saa jeg Lilly for første Gang; da blev der fortalt mig, at hun den Dag havde laaset af for en Klasse, hvor der blev undervist, saa Læreren ikke kunde komme ud, før hans Banken blev hørt af forbipasserende, nu da hun er bleven Spejder, faar hendes Humør nok andet Afløb, men I kan heraf se, at det ikke er en lille Pige, der hænger med Hovedet, men er parat til at gaa paa her i Livet.

Da jeg for kort Tid siden var i Haderslev til Løfteaflæggelse, vilde jeg saa gerne sige alle de ny Spejdere nogle Ord, som kunde bevares i deres Erindring og være knyttet til den smukke Højtidelighed, som Løfteaflæggelsen er. Da benyttede jeg Lillys Skæbne som Redskab, og jeg tror, jeg opnaaede, hvad jeg tilsigtede.

Hvis jeg gennem mine Ord i Dag til Bladets Læsere opnaar at kalde dem til Eftertanke, saa de føler hvilke Gaver, Naturen skænker os, gennem alle vore Sanser, ja, saa bliver min rigeste Oplevelse som Spejder mig dobbelt værdifuld. (Tag det ikke som en Selvfølge, men som en Gave, og føl Dig forpligtet til at udnytte Gaven og derved Dine Evner paa den Plads, Du bliver sat her i Livet). Og jeg er Chefen dobbelt taknemmelig, fordi hun kaldte paa min Pen.

Fromse.

Fru Johanne Marie Willer.

Vor gamle Redaktør, Fru Johanne Marie Willer, udgav det sidste Blad i Januar 1931, efter i samfulde syv Aar at have slidt med det. At redigere et Blad er ikke nogen nem Bestilling, det kræver bl. a. stor Indsigt og helst Forfattertalent, og begge Dele forenede Fru Willer til Glæde for alle Landets Pigespejdere. Og det tager megen Tid; vi er alle Fru Willer taknemmelige for, at hun i saa mange Aar har ofret os af sin kostbare Fritid, for at vi hver Måned kunde faa vort Blad — det Blad, som er Forbindelsesleddet mellem alle danske Pigespejdere, og som vi holder af.

Da Fru Willer i sin Tid overtog Bladet, udgik det i en meget beskeden Form, trykt paa daarligt Papir; Billeder fremtraadte i Regelen som nogle underlige, sorte Klatte, og det var ikke skaaret op, saa at alle Pigespejdere, der i en Fart skulde se, hvad det nye Blad indeholdt, ødelagde det totalt. Fru Willer raadede Bod herpaa. Hun allierede sig med sin gode Ven, afd. Hr. Fabrikant Schur i Horsens, og skaffede Korpsets Blad det Udseende, som det har den Dag i Dag, og som vi alle er

stolte over. Samtidig med sit Ydre skiftede Bladet ogsaa Karakter indadtil, det er gaaet lidt efter lidt, saa mange har maaske ikke direkte bemærket det, men prøv at tage alle Dine gamle Blade frem og blad dem igennem, og Du vil se stor Forandring.

Jeg kan have Lyst til at fortælle Jer lidt om vor gamle Redaktør, for desværre er der gaaet saadan, at alt, alt for faa af Jer kender Fru Willer, da hun de sidste Aar ikke har kunnet komme til Korpsets Lejre, Førerkursus o. l. — der, hvor vi lærer hinanden at kende.

Fru Willer er en af Korpsets allerældste Spejdere; der er ikke mange tilbage af dem, der bar Uniform i 1916, men Fru Willer er en af dem. Tro ikke hun krøb frivilligt i den. Fru Willer hed den Gang Frk. Petersen og læste paa Statens Gymnastikinstitut. Der svirrede Rygter i Luften om Pigespejdere, og en Kammerat fik Frk. Petersen til at gaa med ud og se paa en Parade: »For det er vist noget for Dem, og vor Spejderchef, Grevinde Brockenhuus-Schack, kommer og taler, hende skal De høre.« Ikke videre interesseret, men noget nysgerrig, kom Frk. Petersen ud til Mødestedet, hvor de forskellige Troppe allerede stod opstillet. Hun belaver sig paa at være en beskeden Tilskuer i en ikke for fjern Baggrund, men nej Tak, saa snart hun kommer til Syne, modtager Spejderchefen hende med: »Det var dejligt, De kom, Frk. Petersen, her er 1. Hellerup Trop, der mangler en Tropsfører. 1. Hellerup Trop, her er jeres nye Tropsfører, Frk. Johanne Marie Petersen«. Der var en, der blev saa forbauset, at hun ganske tabte Mælet — heldigvis — for derved var en af Korpsets bedste Førere blevet Spejder, den Fører, som har skrevet sit Navn dybt i vort Korps Historie, og som gennem sin Personlighed har præget utallige Førere og Spejdere.

Frøken Petersen tog straks fat paa 1. Hellerup Trop, som blomstrede op under hendes Ledelse, og Sorgen nærmede sig til Fortvivelse, da den elskede Tropsfører flyttede til Jylland, til Horsens, en By uden Spejdere — hvor kunde hun? — Det var i 1917, Hellerup bevarede Haabet, Frk. Petersen var kun Vikar ved Horsens Statsskole, maaske vendte hun tilbage efter et Aars Forløb. Men nej, der kom ingen Frk. Petersen tilbage, hun blev i Horsens By, fast knyttet til Statsskolen og ligesaa fast

knyttet til sin Trop der, som hun startede 1918. Men tro nu ikke, at Horsens Trop fik Lov til at lægge helt Beslag paa den Dame. Frøken Petersen var allerede Divisionschef i Jylland, før hun blev Tropsfører i Horsens, og saa ved I alle fra »Korpsets Historie«, at Frk. Petersen senere blev Souschef, Spejderchef, Divisionschef for Midtjyske Division, Medlem af Bestyrelsen, Redaktør af vor Blad, at hun sammen med Frk. Flagstad skrev vor Spejderbog — alt imedens hun var og stadig er Tropsfører for en stor Trop. Ja, men selv om I kender det altsammen, mon I saa rigtig ved og kan forstaa det kolossale Slid, der ligger bagved? Og husk saa, at Fru Willer har sin Gerning paa Statsskolen at passe, et Hjem og — ja, lad mig fortælle lidt om det Hjem. — Det ligger i en temmelig stor Have, er et Eventyr — et Hav af Blomster fra tidlig Foraar til sent Efteraar, sjældne Blomster, frodige Blomster, ordnet med en Kunstners Blik og Farvesans og passet med en kærlig Gartners Dygtighed. Fru Willer har alene Æren deraf. Saa kommer vi ind i Huset; der er ogsaa Blomster, kan I tro — hyggelige Vindueskarme med Podninger, Krydsninger og — ja, spørg hellere Fagmanden, hvad det hedder altsammen. Væggene i Stuerne er fulde af de herligste Tegninger og Pasteller, ser man nærmere til, er de signeret J. M. P. eller J. M. W., adskillige af Møblerne er fabrikeret af Husets Frue, haandfilerede Gardiner, morsomme Træarbejder, Bunker af smuk praktisk »Husflid« lyser fra hver en Krog, og paa Thebordet optræder lækre Kager, bagt efter »selvkomponeret« Opskrift. Naar man saa vender sig til Husmoderens store Skrivebordschatol og ser, at der ligger fuldt af Manuskripter, — vi kender jo alle Fru Willers Ungpigeboøger — ja, saa svimler det jo for os, hvordan kan dog eet Menneske rumme saa meget og faa saa meget fra Haanden?

Kære gamle Redaktør! Naar nu »Pigespejderne« paa en Maade forsvinder fra dette i Forvejen godt opfyldte Skrivebord, saa siger vi Dig Tak, fordi Du gennem det i saa mange Aar har givet os af Din Tid og Dine Kræfter. I Øjeblikket er Horsens Trop altsaa temmelig alene om at øse af Dine Førerevners Rigdomme — men glem dog ikke helt Dit gamle Blad. *Hønen.*

»Dansk Kvindesamfund«.

Det var d. 24. Februar 1871, at et ungt Ægtepar, Fredrik og Matilde Bajer, i deres Dagligstue samlede tre Kvinder, der sammen med Matilde Bajer stiftede den første Kvindeforening i Landet.

Der var kun de fire, men — »som den klogeste yttred sig« — »er vi blot fire, som ved, hvad vi vil, saa kommer de mange siden«. Og

*»fire Kvinder, der ved, hvad de vil,
strækker mere end ti Tusinde raadvilde til,
for dem er den tungeste Byrde let,
de ser ej tilbage, taber ej Ho'edet«*
(Gyrithe Lemche).

Hvad vilde da de fire?

Hæve Kvinden i aandelig, sædelig og økonomisk Henseende og saaledes tillige gøre hende til et selvstændigere og virksommere Medlem af Familie og Stat, navnlig »ved at aabne hende Adgang til Selverhverv«.

Foran mig ligger et Brev, skrevet den 28. Februar 1931 af den ene af de 4 Kvinder, den eneste, der er tilbage. Det hedder deri: »Kvinderne blev helt fornærmede, fordi man syntes, de var alt for afhængige af Mands Villie og Mening og trængte til mere Selvstændighed. Manden følte sig som Skabningens Herre — — «.

Ja, det var forunderligt nok, ofte Kvinderne, der var bange for den nye Forening, medens mange af de bedste og klogeste Mænd var med i Bevægelsen, ja, sad i Kvindesamfundets Styrelse. Fredrik Bajer var vel den, der oprindeligt tilskyndede Kvinderne til at danne Kvindesamfundet, Mænd som de senere Ministre Neergaard og Høgsbro sad i mange Aar i Styrelsen, og mange andre var Medlemmer.

Det var aldrig Kvinder, der kæmpede mod Mænd, men det var kloge, retsindige Mænd og Kvinder, der stred for Kvindens Frigørelse. Hun skulde have Adgang til at »æde sit eget Brød« som Paulus siger, d. e. ved sit eget Arbejde at kunne forsørge sig selv, ikke af Forsørgelseshensyn tvinges til at ægte den Mand, der bejlede til hende, selv om hun intet havde tilovers for ham.

Og gik hun ind i Ægteskabet, da skulde hun der staa som Mandens jævnbyrdige, hans gode Kammerat og Arbejdsfælle, hverken hans Slavinde eller hans Legetøj til

Adspredelse en kort Tid for saa at kastes til Side. Hun skulde dygtiggøres til at fylde sin Plads i Hjemmet. Derfor rejste »Dansk Kvindesamfund« først af alle Krævet om en huslig Uddannelse, tog Initiativ til Oprettelse af de første Husholdnings-skoler og Skolekøkkener og krævede, at Husholdningsundervisning skulde hvile paa et lige saa videnskabeligt Grundlag som Landbrugsundervisning for Mænd, thi det gjaldt ikke alene om at lave god, velsmagende Mad, men ogsaa at forstaa den sundhedsmæssige og økonomiske Side af Husførelsen. »Landet anvender hundrede Tusinder aarlig paa at uddanne Sønnerne til at forstaa Næringsmidlernes Værdi og Sammensætning for Husdyrbruget, men intet for at sætte den vordende Husmoder i Stand til at forstaa og værdsætte Næringsmidlernes Sammensætning for Børnenes, for Menneskenes Ernæring«, hedder det.

Til Dygtiggørelse af den unge Kvinde, der skulde have selvstændigt Erhverv, stiftede D. K. allerede i 1872 Handelsskolen for Kvinder, i 1876 Tegneskolen for Kvinder, der senere fik Navnet Tegne- og Kunstindustriskolen og endnu bestaar. Det var D. K., der fik Teknisk Skole til at aabne sine Døre for Kvinder, og det var ikke de eneste Døre, det lykkedes, ved stadig at banke paa, at faa lukket op.

Det varede mange Aar, før det blev indlysende, at Midlet til at gøre Kvinden lige-stillet med Manden var at give hende samme Borgerret.

Hvad Mening var der for Eksempel i, at den Ungkarl eller Enkemand, der sad paa den ene Gaard i Sognet, kunde vælges ind i Skolekommissionen, medens den Moder paa Nabogaarden, der havde en Børneflokk i Skolen, var udelukket fra al Indflydelse i Skolesager.

Eller, som Frk. Zahle engang ved et kommunalt Valg sagde: »Ja, nu kan min Portner gaa hen og stemme, medens jeg er umyndig Borger«. Den dygtigste, kundskabsrigeste Kvinde havde ikke den Ret, som den mest uvidende Mand øvede.

Saa rejste da D. K. Kravet om politisk Ret og fik det gennemført. Kvinden kan nu være med til at bestemme de Love, hvorunder vi alle skal leve, og som er Rammen om hele vort Liv, fra Vugge til Grav. Hun kan nu, om hun og hendes Medsøstre

vil det, som Medlem af kommunale Raad og af Rigsdag, være med til at bestemme om Skolers Indretning, om Sygehusforhold, om Samfundets Understøttelse af gamle, syge og fattige, om Plejebørns Behandling og meget, meget mere.

Hun er efter Loven Mandensigestillede. Men hun er det ikke i Virkeligheden. Hvad mener man f. Eks. om, at en i enhver Henseende ypperlig kvalificeret Kvinde, der søger et Embede, hvortil efter Loven Mand og Kvinde har lige Adgang, afvises med de Ord: »Det nytter ikke, De søger, vi vil ikke have Kvinder ind«.

24. Februar 1931 holdt »Dansk Kvindesamfund« rundt om i Landet 60 Aars Jubilæumsfest. Her i København saa man tre Slægtled af Kvinder: de ældste, i Halvfemserne, Firserne, Halvfjerdserne, fulde af Glæde og Taknemmelighed over alt, hvad der er vundet i de 60 Aar; de i Tredserne, Halvtredserne, Fyrererne midt i Kampen for at hævde den Ret, Loven paa Papiret, men ikke altid i Virkeligheden giver, og for at vække Kvinderne til at forstaa, hvad det gælder; og saa de unge, de, der høster Frugten af D. K.s Arbejde gennem Aarene, og som synes, det er saa selvfølgeligt, at de har samme Ret som deres mandlige Kammerater, men som alligevel er begyndt at mærke Modstanden. Unge kvindelige Studenter havde selv skrevet og opførte sammen med Kammerater en munter og dog i dybere Forstand alvorlig Sketch: »Hvad vi vil«, der gjorde megen Lykke ved Festen.

Det er umuligt paa et Blads ringe Plads at give en blot tilnærmelsesvis udtømmende Redegørelse for, hvad D. K. er, hvad den har udrettet, og hvad den arbejder for i Fremtiden. Kun saa meget: Kvindebevægelsen vil tjene Samfundet ved at arbejde for Kvindens Dygtiggørelse til at fylde sin Plads i Familie, Samfund og Stat, som Mandens jævnbyrdige Arbejdsfælle, saa de kan udfylde hinanden, lære af hinanden, hjælpe hinanden.

Ved Festen sang man omstaaende Sang, til Barnekows dejlige Melodi; den udtrykker noget af det, der er Kærnen i Kvindesagen og i Kvindesagens Organ i Danmark: »Dansk Kvindesamfund«.

Dagmar Nielsen.

*Vi har Fortid, der melder om Kampens Aar,
ja, om Tab og om Nederlag.
Dog ej Modet gik tabt, atter fremad det bar
mod den gryende, lysende Dag.*

*Dag, der oprandt med Sol over kæmpende Hær,
Dag, der bragte den straalende Sejrr:
Samme Ret, som blev øvet af Mændenes Flok,
vandt nu af »De Stummes Lejr«.*

*Vi har Nutid, der kræver, at Sejren bli'r brugt,
saa det ses, vi ej vandt den for let:
Den skal bære for Samfundet ædleste Frugt,
saa Alverden forstaa, den er Ret.*

*Vi skal kalde de Kvinder, der slumrer endnu,
frem at dele vor stadige Vagt;
de skal vide, der stilles os stigende Krav:
Ansvar følger med voksende Magt.*

*Vi har Fremtid, der sætter os Maal efter Maal,
hver en Sejrr giver Kræfter paa ny,
Kraft at virke i Tro og at vente i Taal,
Kraft at staa midt i Kampenes Gny.*

*Og engang skal vi naa det forjættede Land —
trods al Modstand, trods Smil og trods Spot —:
først naar Kvinde i alt gælder lige med Mand,
kan de opbygge Samfundets Slot.*

Naar kommer Vaaren vel?

*Skyd frem, Skovmærke, frisk og prud,
hæng Pil din uldne Vante ud.
Kom Kukker, Lærke, syng, vi har
alt Foraarsidst i Februar.
Jeg synger med, kukkuk, kvivit.
Kom, kære Sol, kom saadan tit.
(H. C. Andersen af Eventyret »Snemanden«).*

Endnu ligger der Snedriver langs Hegs-
nene og i de dybe Plovfurer; men
Vaaren er her, det siver i Jorden, selv en
Snedrive omme langs Husets Nordside har
maattet give efter for de sidste Dages Sol.
Gækker og Eranthis myldrer frem, over
Skovene ligger en blaagraa Dis, Træerne
er ved at vaagne af den lange Vintersøvn,
endnu knager og knirker Grenene, naar
Vinden tager i dem, og i Mosen staar Ellen
og rasler med sine gamle Hunrakler, men
inden længe vil den blide Susen lyde fra
Træerne og fortælle, at Safterne er trængt
op og har gjort hver lille Kvist levende og
bøjelig.

Gaa ud at tage imod Vaaren, gaa ud i
Skoven og se paa Træerne, se paa dem,
inden Løvspringet kommer, nu kan du
rigtig faa Øje paa Birkens de fine, kvistede
Grene og paa Egens de knudrede, stil dig

under et Træ og se lige op imod Himme-
len igennem Grenenes fine Fletværk, og
bøj dig saa ned og fej lidt af det visne
Løv til Side, se hvad der gemmer sig
under det tykke Tæppe, smaa, fine, grønne
Spirer, der kan blive til Anemoner, de staar
blot og venter paa de milde Dage og
Nætter, de tør ikke stikke Hovedet frem.

Nattefrosten bider endnu, men Dagene
længes, og Solen har Magt, den kalder paa
dig, Fuglene kalder, og hele det frydefulde
Liv, der spirer og gror derude, er Vaarens
Gave til dig. — Gaa ud at tage imod den!

24. Febr. 1931.

I. T.

Luk Øjnene op.

Man kan godt gaa med vidt opspilede
Øjne og alligevel intet se, og man
kan godt være vaagen om Dagen og allige-
gaa sovende gennem Livet —, og det er det
for kostbart til. Det betyder saa uendelig
meget baade for Een selv og for Ens Omgiv-
elser, at man er vaagen; for det vil jo prak-
tisk talt sige: hurtigt at kunne opfatte og
forstaa en Situation eller Besked, og saa i
Kraft af egen Omtanke og Viden at kunne
handle tilfredsstillende og rigtigt uden en
Bunke dumme og unyttige Spørgsmaal.
Enten nu denne »Opvækthed« er medfødt
eller tillært, vil man efterhaanden, som man
kommer ud blandt fremmede Mennesker,
erkende, at den er af uvurderlig Værdi. I
vore unge Fremtidsdrømme stiler vi vel alle
efter at udrette noget stort og godt, og vi
sætter Idealerne højt; man tænker ikke altid
paa, at for at være stor i det store, maa
man først være stor i det smaa, og disse
Smaating er ikke altid saa nemme at faa
Øje paa, de gemmer sig i Dagligdagens
Graa, og kun et vaagent Øje kan se dem.
Men det er ikke alene i det praktiske Liv,
man skal være vaagen, det gælder i alle
Livets Forhold til enhver Tid. Man skal
f. Eks. være vaagen overfor sine egne Evner,
passe og pleje dem, som Gartneren sine
Blomster, saa de kan vokse og maaske
skabe Glæde. — Man skal være vaagen
overfor det nye i Tiden, Udviklingen skri-
der stadig fremad, og nye Tanker og Ideer
opstaar, — nogle Mennesker — modtager

dem af Princip med Foragt, fordi de har vænnet sig til at betragte alt nyt som Galsskab og Afsind —, andre igen modtager dem med kritikløs Begejstring, bare fordi det er noget nyt, men den vaagne bruger sin sunde Fornuft, vejer for og imod, og bedømmer ganske uberørt af Forstokkethed, Enthusiasme og Morgenaviser, og der er igen noget at vaage over, Personligheden; »man skal kæmpe med aaben Pande, for hvad man for Alvor tror«, ikke være bange for at sige sin Mening i en Kreds af Uforstaaende, det er svært, men det styrker den personlige Følelse.

Tiden gaar, og man bliver daglig stillet overfor mangt og meget, baade godt og daarligt, og det gælder da i højeste Grad at være vaagen for at kunne skelne, og til Hjælp er der inden i os anbragt et meget fintfølelse Barometer, Samvittigheden, den skal nok melde sig, hvis der er den mindste Smule i Vejen, ikke sandt, vi kender alle denne flade Fornemmelse, naar Samvittigheden føler sig trykket.

Dette er kun Smaaeksempler, men hvis Du tænker lidt mere over det, kan Du selv finde Tusinder af Eksempler, og Du vil erkende, at den, der gaar vaagen gennem Livet, lever dobbelt.

E. C.

Hvorfor opgive Liljen?

Naar vort Korps har indmeldt sig i den internationale Sammenslutning af Pige-spejdere, er det selvfølgelig nødvendigt, at vi, hvis vi vil have Gavn heraf, ogsaa søger at give efter i de mindre Ting, altsaa med Hensyn til Distinktioner.

Men paa den anden Side har ogsaa Fru Willer Ret, naar hun fremhæver, at Liljen er det Mærke, som alle danske Spejdere nu gennem mange Aar har arbejdet under, lært at ære og holde af. Desuden kan vi heller ikke forlange, at Folk, som interesserer sig for Spejdervæsenet og gør sig Umage for at følge, hvad de forskellige Distinktioner betyder, skal blive ved med dette, naar Korpset hvert Øjeblik forandrer noget, enten det nu er Duelighedstegn, D. P.-Mærker eller endogsaa Liljen, som

er et ydre Kendingstegn paa, at vi er Spejdere, naar vi optræder civilt.

Den simpleste Maade at løse denne Knude paa er: At indføre Trekløveret, men samtidig beholde Liljen, saa at vi bærer Trekløveret som Bevis for, at vi føler os som Spejdere sammen med Spejdere Vorden over, og Liljen som Tegn paa, at vi indenfor Verdensspejderbevægelsen er danske Spejdere, der ønsker at opføre os som ægte dansk Ungdom, kendt af vore Landsmænd.

H. N.

Finland 1931.

Ved I vel ret meget om Finland, endnu? Men aner I ikke denne særegne Stemning, denne Luft, dette ukendte noget, der maa være over en Lejr i det skønne Land, der kaldes de tusind Søers.

Glæder I Jer ikke vanvittig til at komme derop, og tror I ikke, det vil blive vidunderligt at være med? Det vil blive herligt at drage afsted og lære hinanden at kende lidt paa Vejen, det vil ryste os sammen, det at rejse saa langt og være sammen i flere Dage op og ned ad hinanden.

Men inden vi naar saa langt, er der et lille hundrede Ting at tage sig af og huske paa. At vi maa være et Mønsterhold helt igennem, er I vel nok klare over; man maa have hver en Smule i den mest pinlige Orden, — laver I ikke, som jeg, allerede smaa Lister over det, der skal anskaffes af Nyt, og det af det gamle, prøvede Lejrudstyr, der skal med —, jeg ved, at Chefen har en hel, lang Liste over det, som vi alle skal medbringe paa vor Ryg, og det, som vi skal sende af Korpsets Udstyr; det drejer sig ikke om saa helt lidt.

Der er hele fire lange Maaneder til, eller der er kun fire smaa Maaneder tilbage, inden vi sidder i Finland.

Til alle Jer, der denne Gang bliver hjemme, vil jeg sige, at for Jer vil der blive »en anden Gang«, og da slaar Jeres Time, — da er det Jer, der skal afsted, og os andre, der skal høre Jer fortælle, naar I kommer hjem.

Sonny.

Verdens Musik.

Der var engang for længe, længe siden en meget gammel By — og ikke alene var den gammel, nej, den var saa vist ogsaa mærkelig. Midt i Byen var der en stor aaben Plads, omkring hvilken der paa alle Sider var trukket Reb, og ingen fik nogen- sinde Tilladelse til at gaa over Pladsen. Fremmede, der kom til Byen, spurgte »Hvorfor?« og Byens Folk fortalte saa den ældgamle Historie:

I de gode gamle Dage stod der et pragtfuldt Palads der, hvor den aabne Plads nu var. Der levede Prinser og Prinsesser deri, og Masser af kongelige Gæster besøgte dem. Men en Morgen, da Solen brød frem over den fredfyldte By, var Paladset væk, og Folk blev slagne med Rædsel derover; der var intet Spor, kun den bare Plet, hvor det tidligere havde staaet, saa det maatte ganske givet være blevet opslugt af Jorden. Og Legenden fortæller, at Paladset kun vilde komme tilbage, naar Verdens skønneste Musik blev spillet der paa Pladsen.

Berømte Musikanter fra hele Verden kom i stort Antal til Byen og prøvede paa at faa Paladset til at komme tilbage — men alle Forsøg var forgæves. Saa kom der en Dag to unge verdensberømte Musikanter til Byen; de var de bedste Venner, unge, begejstrede og bestemt paa at ville kalde Paladset tilbage. Dag efter Dag sad de paa Torvet — som den aabne Plads kaldtes — den ene Dag spillende paa deres Violiner, den næste Dag paa deres Luth, men Paladset viste sig stadig ikke, og de havde saa smaat begyndt at opgive Haabet.

En Morgen var den yngste af Venerne i Færd med at øve sig paa et nyt Stykke; den ældre gik forbi udenfor og hørte Melodien og kom til at tænke paa, hvor smuk den lød. Han gik ind til Vennen og sagde: »Lad mig prøve, om jeg kan spille det Stykke, du lige øvede dig paa, det lød saa skønt«. Og medens han prøvede at spille det, tænkte Vennen, at det lød meget smukkere, end naar han selv spillede det. Da han var midt i det, faldt den anden ind, og da de var færdige, var de enige om, at det lød meget bedre, naar de begge spillede samtidig. Nu øvede de sig derpaa, og da de kunde spille det helt sikkert, gik

de hen paa Torvet for at spille det. De spillede bedre end nogensinde før, og Musikken lød overvældende skøn. En anden Musikanter, der hørte dem spille, fandt det saa smukt, at han fik Lyst til at være med; han hentede sin Luth og gav sig til at spille sammen med de andre. Lidt efter lidt kom der flere til — alle med forskellige Instrumenter, og Musikken trak en stor Mængde Mennesker hen paa Torvet. En pludselig Ophidselse gik gennem Skaren. — Vilde Paladset mon nu komme tilbage? Ja, sandelig! Pludselig saa man klart Spir og Taarne stige op af Jorden. Skaren var som tryllebunden. Ingen Lyd hørtes uden Musikken, og Paladset steg langsomt og sikkert frem, indtil det til sidst stod paa sin Plads i sin tidligere Pragt og Glans. Og Folk faldt paa deres Knæ af Taknemmelighed.

Oversat fra »The Girl Guide«.

Meddelelser fra Korpset.

Bestyrelsmøder

afholdtes Søndag d. 18. Januar og Søndag den 1. Marts.

Korpsraadsmøde

afholdtes Søndag den 1. Marts.

Til Stede var: *Overlæge Guildal, Lensgrevinde Rewentlow, Spejderchefen, Souschefen, Fru Thorbek, Fru Engholm, Fru Haxthausen, Frk. Boek, Fru From-Petersen, Fru Lerche-Thomsen, Frk. Meisner, Frk. Christiansen, Frk. Nordentoft, Frk. Ehrenskjold, Hr. Fuldmægtig Bruun de Neergaard, Hr. Overplantør Rosenørhn.*

Fru Hanna Lund, født Holmblad, Lindvangen, Birkerød, bliver Redaktør for Bladet fra 1. April. Fru Lund blev valgt til Bestyrelsesmedlem.

Korpsraadet vedtog at give Tilladelse til Teltlejr paa følgende Betingelser:

Bestemmelser

om Tropslejr i Telte.

Kun i Maanederne Juni—Juli—August. Til Teltlejr skal der i hvert enkelt Tilfælde

indhentes Tilladelse hos Korpset. Ansøgning om denne Tilladelse skal indeholde Tropsraadets Erklæring om:

1. At Tropsraadet har sat sig ind i Lejrplanen og godkendt denne.

2. At Lejren kommer til at ligge indenfor Gaardens Enemærker og højst 100 m fra en Beboelsesejendom, hvis Ejer er kendt af Føreren eller Raadet.

3. At der findes Aftale med Ejeren af Ejendommen om at komme under Tag i Tilfælde af Uvejr.

4. At Lejren ledes af en Fører, der

dokumenterer, at hun er teltlejr vant, med voksen Hjælp af en Spejder (over 18 Aar) eller et Tropsraadsmedlem for hver 20 Spejdere.

5. At Tropsraadet har anerkendt Lejrmateriellet som forsvarligt, og at der findes vandtæt Underlag til alle Deltagerne.

6. At Lejren har mindst 12 Deltagere.

7. At hver Spejder skal have skriftlig Tilladelse af sine Forældre til at deltage i Teltlejr.

Disse Bestemmelser gælder ikke for Divisions- og Korpslejr.

Oversigt over Korpsets Regnskab ¹/₁₂ 1929 til ³⁰/₁₁ 1930.

Indtægter:		Udgifter:	
Kassebeholdning	Kr. 4,571 78	Sekretær	Kr. 950 00
Korpskonting. fra Divisionerne »	4,137 70	Kontorudgifter	» 429 82
Renter	» 336 75	Udstilling i Teknolog. Institut »	» 75 00
Salg af Trops-Udstyr	» 21 50	Køb af Svinkløv Lejrbarakker »	» 500 00
Rest-Afdrag for		Leje til Staten af	
Svendborg Tropsbus	» 350 00	Lejrpladsen 1930	» 20 00
Leje af Svinkløv Lejr	» 27 80	Anskaffelser, Repar., Forsikr.	
		og andre Udgt. v. Svinkløv »	» 321 45
		Tilskud til Forsamlingshuse.. »	» 100 00
		Tilskud til Rejse til	
		international Konference ... »	» 275 00
		Tilskud til Hellerup Divisions	
		Førerkursus	» 32 41
		Medaljer, Præmier	» 11 60
		International Afgift	» 36 32
		Tilskud til Trp. i Ingerslevg. »	» 100 00
		Tilskud til Divisioner	» 200 50
		Gaver	» 290 50
		Rejser	» 634 26
		2 Divisionschefsmøder	» 57 59
		Forskl. Anskaf. og Repar. ... »	» 80 86
			Kr. 4,115 31
		Kassebeholdning ³⁰ / ₁₁ —30 »	» 5,330 22
			Kr. 9,445 53
	Kr. 9,445 53		

Der nedsattes et Udvalg til at revidere Korpsets Love og Instrukser.

Korpsraadet vedtog at forandre Korpsets Emblem Liljen til Trekløver (nærmere Bestemmelser om Trekløvet følger senere).

Paragrafen om Spejderbal forandres til følgende: Pigespejdere maa aldrig deltage i offentlig Bal i Uniform. Pigespejdere i Uni-

form maa kun deltage i Bal, naar Tropsraad og Tropsfører giver Tilladelse og enten Tropsraad eller Fører er til Stede.

De afgaaende Medlemmer *Fru Engholm, Fru D. Nielsen, Frøken Ehrenskjold, Hr. Bruun de Neergaard* genvalgtes.

Der valgtes tre nye Medlemmer.

Der blev vedtaget nye Bestemmelser for

Tropsraadet (disse Bestemmelser vil snarest blive udsendt gennem Divisionscheferne til Tropsraadene).

Frøken Elisabeth Flagstad blev genvalgt som Spejderchef.

Der bevilgedes 100 Kr. i Tilskud til Troppen i Ingerslevgade.

Korpsraadet bevilgede 1000 Kr. i Tilskud til Førerkursuset i Paasken og 1200 Kr. til Rejsehjælp til Førerlejren i Finland.

Kilometerantallet til Vandreknappen for andredes fra 150 til 200 km.

De paatænkte Kursus i Paasken (Tropsførerkursus og 2 Patruljeførerkursus) samt Patruljeførereksamen vil alle blive afholdt, da der har meldt sig mange Deltagere.

Husk rigelig med Tæpper, da vi skal ligge paa Madrasser! Husk *Vandfæde!*

Schweitz.

Fra »La Federation des Eclaireuses Suisses« har vi modtaget følgende Indbydelse, som vi herved haaber een af Jer kan efterkomme.

La F. d. E. S. arrangerer en Lejr for Spejdere og Førere fra den 21.—30. Juli incl. Den vil blive lagt paa to private Ejendomme ved Kysten af Neuchatel-Søen nær Areuse ganske kort fra Byen Neuchatel.

Spejderne i Schweiz vil ikke lade det blive en Lejr alene for deres eget Lands Spejdere, men det er dem en Glæde at aabne den for to Spejdere fra hvert Land; een K. F. U. K.-Spejder og een fra vort Korps.

Prisen for hele Lejren vil blive 30 schw. frs. Lejren vil blive delt i to Grupper, hver paa ca. 30 Spejdere. Der soves i Telte.

Nogle af Dagene vil paa Programmet have: Praktisk Spejderarbejde, Diskussion og Spejderlege etc., medens andre vil blive tilrettelagte med Ture, enten i Jura-Bjergene eller paa Neuchatel-Søen.

Tilmeldelser maa være os i Hænde her paa Spejderskolen inden d. 1. April. Senere vil et udførligere Program for Lejren blive sendt.

De schweitziske Spejdere lader i deres Spejderhilsen følge et hjerteligt: »Au revoir!«

Frankrig.

Fra Paaske til September.

Fra en af de franske Chefer, som bor paa et Slot i Nordfrankrig, hvor hun næsten altid har Spejdere som Gæster i Lejr, kom i et Brev en Forespørgsel efter en ung dansk Spejder, vel ca. 25 Aar gammel.

Den unge Pige maa være en god Husholderske, saa hun kan paatage sig Opsynet af baade Hus og Køkken, selv maa hun kunne bage Kager.

Man vil sætte megen Pris paa, at den unge Pige har Sans for Orden, er initiativrig, at hun er ivrig Spejder og holder af store Lejre; hun skal nemlig leve meget sammen med Spejdere, men faar sit eget smukke Værelse paa Slottet, hvor hun forøvrigt vil blive behandlet som en Ven.

Alt faar hun frit — men maa helt kunne se bort fra Lønnen. Da hun vil komme sammen med mange Mennesker og leve et meget interessant Liv, har hun rig Anledning til at lære Sproget og andre Spejdere at kende.

Som det fremgaar heraf, er dette en ualmindelig Chance, som vi sikkert er mange, der gerne tog imod, om Tiden tillod det. Den af Jer, det nu bliver, maa tage en hurtig Bestemmelse, vi maa have Besked her paa Spejderskolen inden den 22. Marts.

Læs endnu en Gang igen, hvilke Krav den franske Chef stiller, de er mange og maaske vanskelige, men een og anden af Jer maa vel kunne opfylde dem.

God Rejse og Lykke til — glem ikke, at Du kommer som dansk Spejder, men gør Dit Korps al den Ære, der tilfalder det.

Nye Adresser.

Artikler og alt, hvad der angaar Bladets Indhold bedes for Fremtiden sendt til:

Fru Hanne Holmblad Lund,

Lindevang,

Birkerød.

Bladkontingent sendes til:

»Pigespejderne«,

Spejderskolen,

Korinth, Fyn.

Landet over.

Københavns Division. Februar 1931.

1. Kbhvn.: Ugentlige Møder. Husflid og Træning til Prøverne.

2. Kbhvn.: Ugentlige Patruljemøder. Træning til Patruljeførereksamen. Samariterkursus. 2 Ture.

Hvidegaard: Ugentlige Patruljemøder. 1 Tropstur.

4. Kbhvn.: 1/2. Tropstur.

15/2. Tropstur. Tøndeslagning paa Hvidegaard. Ugentlige Patruljemøder.

5. Kbhvn.: Ingen Rapport.

Karen Radekop,
Divisionsadjutant.

Hellerup Division. Februar 1931.

9/2. Divisionsførermøde.

Gl. Hellerup: (25 Spejdere, Fører: Inger Engholm).

1. Hellerup: 1/2. Travetur i pragtfuldt Vintervej.

7/2. Tropsaften med forskellige Kursus, Oplæsning af »Undervejs« og Sang. 15/2. Patruljerne holder Fastelavnsfester selv og slaar Katten af Tønden. 21/2. Tropsaften med forskellige Kursus og Indøvelse af nye Sange.

2. Hellerup: Arbejder til Bazar, der afholdes Søndag den 8. Marts.

1. Holte: 10/2. Enkeltmands Konkurrence.

Vildgæssene: 8/2. Patruljeture. 14/2. Tropsaften med forskellige Kursus, Oplæsning af »San Michele« og Sang. 22/2. Troppens første Fødselsdag fejres hos Tropsføreren. De forskellige Hold viser, hvor langt de er naaet. Mest Bifald faar »Mumleholdet«, der meget dramatisk fremfører »Pater Josef«, men ogsaa Bertramholdet faar et velfortjent Bifald, medens Samariterne vækker Jubel som »Operatører«. Bageholdet frembragte Chokolade og Kager, og derpaa sluttedes der med Lejrbaal. 28/2. Tropsaften med forskellige Kursus, Oplæsning af »Niels Holgersens Rejse« og Sang.

Veteranerne har haft Diskussioner om »Kultur« og læst højt af Søren Kirkegaard.

1. Øbro: Tropslokalet, et Atelier paa Købmagergade, døbt »Knasten«. En Hyttemodelkonkurrence afsluttet. 8/2. Stor Rekrutoptagelse. 16/2. Tropsmøde. 22/2. Tropstur, Troppen slog »Katten af Tønden«, holdt stor Sneboldkamp og endte med Frokost i »Studenterrytten«.

Inger Merete Nordentoft,
C. F. Richsvej 101 B.

Lolland-Falster Division. Februar 1931.

Nykøbing F.: 15/2. Troppen slog »Katten af Tønden« i Kohaveskoven. 22/2. Troppen inviteret til

Fødselsdagsfest hos Drengespejderne, fælles Kaffe-bord og Dans. 26/2. Fromse paa Besøg, fremviste Husflid. 3 Tilg. Ugentlige Patruljemøder.

Stubbekøbing: 10/2. Troppen afholdt en vellykket Pakkefest. 1 Førermøde. Spejderne træner til Vandreknappen. Samariterøvelser hver Uge, som til Foraaret afsluttes med en Prøve.

Elisabeth Flagstad,
fung. Divisionschef.

Fyns Division. Februar 1931.

Faaborg: En Tropstur. 2 Førermøder med Husflid. Ugentlige Patruljemøder.

Rudkøbing: 1 Tropsmøde. 4 Patruljemøder. 1 Tropstur.

Svendborg: 1 Tropsmøde. Duelighedstegn uddeles, derefter slog vi Katten af Tønden.

1 Tropstur. Ugentlige Patruljemøder.

Korinth: Den 14/2. afholdtes Spejderskolens store, bekendte Karneval, hvori gamle Elever og andre af Skolens Venner deltog, saaledes at vi ialt var 65 Personer. Bag mange af Maskerne skjulte sig adskillige af Korpsets højere Førere. Det var en meget vellykket Fest.

Fastelavnsmandag slog vi under stor Munterhed Katten af Tønden.

I Anledning af Greve Haugwitz's Begravelse den 25. Februar bandt vi Granguirlander til at pynte med i Kirken, og Troppen var med til Begravelsen i Brahe-Trolleborg Kirke.

Ugentlige Patruljemøder. En Spejder er blevet Ridder, der trænes til Duelighedstegn.

Nyborg: Ingen Rapport.

For Divisionschefen

Sigrid Bachmann.

Sydjyske Division. Februar 1931.

Aabenraa: 1 Tropsmøde. Ribe inviteret til Fastelavnsfest, som foregik den 28/2. Ribe indkvarteret.

Esbjerg: Kostumebal hos Tropsføreren. Patruljerne underholdt. Ugentlige Patruljemøder. 1 Afg.

1. Fredericia: 1 Tropstur. Fastelavnsfest, 2. Fredericia var Gæster, 2. Patrulje havde lavet Tønden. 3 Afg.

Haderslev: Fastelavnsfest sammen med Drengespejderne. 1 Tropstur, 1 Tropsmøde, Gerda Lorenzen holder Foredrag om: »Hvordan en Pigespejder bør opføre sig til Fest og paa Gaden«. 3 Førermøder. Ugentlige Patruljemøder. 1 Tilg.

Ribe: Fastelavnsfest i Aabenraa. Ugntl. Patruljemøder.

Sonderborg: Afstemningsparade sammen med Drengespejderne og F. D. F., derefter Ungdomsgudstjeneste. 14 Spejdere assisterer ved Dansk Kvindesamfunds Jubilæum, de opfører forskellige Tableauer. 1 Tropstur med Spejderløb, derefter blev der slaaet Katten af Tønden. 1 Tilg. 1 Afg.

Til Førerne!

De sørger vel for at faa en civil Dame med fra hver By til Korpsets Kursus; det er den Vej, vi skal i Fremtiden.

Fromse.

Midtjyske Division. Februar 1931.

1. *Silkeborg:* D. 1/2. en vellykket Spejderfest for Venner og Bekendte. D. 22. 2. Patrulje paa Trave-tur. Ugentlige Patruljemøder.

2. *Silkeborg:* Den 12. Tropsmøde: Knob-Patrulje-arbejde. »How to keep a games book«. Den 24. Tropsmøde, Knob-Patruljearbejde, Friluftslege.

Odder: Den 1. Troppens 4 Aars Fødselsdag, Faneindvielse og Chokolade i Skolens Gymnastiksal. Den 8. Instruktionskursus i Husflid ved Divisionschefen. Den 3. Tropsraadmøde om Bazaren. Den 4.—11.—18.—25. Husflid. Den 15. slaes Katten af Tønden. 1 Tilg. 1 Afg.

Aarhus: Den 15. Tropstur, slog Katten af Tønden. Patruljearbejde. Den 5. Tropsmøde.

Randers: D. 15. slog Katten af Tønden i Vorup Skole, hvor Tropsførerens Forældre gav Kakao. 40 Sejdere deltog.

1., 2., 4., 5., og 6. Patrulje hver en Tur. Ugentlige Patruljemøder. Den 26. Førermøde: Plan for Marts.

Horsens: D. 27. Tropsmøde: Tropsraadsformand Grevinde Brockenhuus-Schack fortæller om Corsica og Italien og fremviser 2 meget smukke Film. Grevinden gav bagefter The og Lagkager, og Troppen tog Afsked med Tropsassistent Metha Aagaar. Fru Willer overrakte hende samt Karen Quist og Kirsten Christensen en Erindring med Tak for godt Arbejde i Troppen.

1 Afg. Bortrejse.

Hobro: D. 28. Spejderfest. Ugentlige Møder med Festforberedelser. D. 15. Besøg af Divisionschefen.

M. Christiansen,
fung. Divisionschef.

Vestjyske Division. Februar 1931.

Lemvig: 3 Tropsmøder. 2 Patruljemøder. Slaar Katten af Tønden. 1 Tilgang.

Hurup: Ugentlige Patruljemøder.

Viborg: Ugentlige Patruljemøder. Et Tropsmøde, Undervisning i Uldgarnsblomster. 4 Tilgange.

Aalestrup: 2 Tropsmøder. Fødselsdagsfest. Fastelavnsfest i Aalborg. Fødselsdagsfest hos Stationsforstanderen.

Resterende Divisionskontingent bedes betalt hurtigst mulig, hver Maaned anført for sig.

Helga Thomsen,
Divisionsassistent.

Nørrejske Division. Februar 1931.

Aalborg: Patruljearbejdet fortsat. 1 Tur. D. 14.—16. kammeratligt Samvær med Spejderne fra Hals, Hjørring, Aalestrup, Løgstor og Fjerritslev. Spejderne var indkvarteret i Hjemmene og paa Spejderstationen, hvor man ogsaa samledes om Aftnerne. D. 14. Lejrbaal (Sang og Oplæsning). D. 15. Terrænleg. Parade og March gennem Byen med 3 Faner i Spidsen. Lejrbaal (Underholdninger.) D. 16. Rundtur til Slottet, Jens Bangs Stenhus, Ellen Marsvins Gaard, Klosteret, Latinerkyden og Budolfi Kirke. Den sidste forevistes af Pastor Miskow.

1 Spejder tilmeldt.

Hals: Baade i Januar og Februar er Arbejdet fortsat i Patruljerne. D. 14.—16. Tur til Aalborg.

1 Spejder tilmeldt

Ville Buchwald,
Divisionschef.

Vendelbo Division. Februar 1931.

Hjørring: Deltager i Fastelavnen i Stævnet i Aalborg. Ugentlig Møder, 1 Tur. Baden-Powells Fødselsdag fejres med Spejder-Billed-Lotteri.

2 Spejdere indmeldt.

Merete Kloch.

Gode Raad.

Ved I:

At svedne Pletter paa Vasketøj fjernes med Brintoverilte; man fugter Tøjet dermed og stryger det, medens det er vaadt.

At Græspletter paa hvide Sko, Strømper og Kjoler fjernes med denatureret Sprit.

At anløbne Pletter paa Guld- og Sølvsko kan fjernes med Hjortetaksalt.

At Fluepletter paa Lamper og lign. fjernes med overskaarne Løg.

At lyse Frakkekraver renses med Benzin eller Gasolin.

At Pletter paa sart, mellemfarvet Tøj, der ikke kan taale Vand, ofte kan fjernes med Eddike.

At ubestemmelige Pletter paa en blaa Nederdel, der bliver tydeligere ved Gnidning, bestaar af Kulhydrat eller Æggehvite-stof og fjernes med kogt Vand; koldere Vand, jo sartere Farven er. Bliver Pletterne ikke tydeligere ved Gnidning, er det Fedt-pletter, som fjernes med en Blanding af lige Dele Benzin og Gasolin. Benzin alene kan ogsaa bruges, men Blandingen virker kraftigere, uden at skade Farverne.

Mamma.

N. Nielsen jun.,
Læderhandel.

Telefon Roskilde 455.

*Anbefaler sig med alt til
Faget henhørende.*

Henning Jensen,

Guldsmed og Gravør.

**Fest- og Brudegaver
Præmier i stort Udvalg**
(eget Værksted for Guld og Sølvarbejde).
Ringstedgade 11. Roskilde.

Alt i Fodtøj!

Sidste Nyheder!

Oluf Olsen.

Skotøjsmagasinet »Centrum«
Algade 10, Roskilde. Telf. 915.

Spejderne køber det rigtige Fodtøj

hos

F. C. Geertsen, Telf. 165,
Sorø.

Johannes Høyers

Tlf. 401. Bageri, Tlf. 401.

Slagelse.

**Spejdere køber
bedst og billigst**

i Trikotagehuset

Vald. Poulsen, Roseng.
Slagelse. Telf. 223.

**Spejdere køber det rigtige
Fodtøj hos**

R. A. Sørensen,
Løvegade 5. Telf. 529.
Slagelse.

Sølv-Pokaler,

Sports-Medailler,

Forlovelsesringe.

Fritz Heimbürger,
Købmagergade 63/65

Den bedste Sko

til den billigste Pris
faar De nu ligegodt i
„Skotøjsbørsen“,
I. P. Olsen, Holmbladsgade 25.

„Thor“ Holmblads-
gade 59.

Alt i Manufaktur og Trikotage.
Sportsstrømper, Lumber-Jack.
Mod Annoncen fradrages 5 %
paa de i Forvejen billige Priser.
„THOR“, Holmbladsgade 59.

P. Kjolholms

Skotøjsforretning og
Elektr. Reparationsværksted

Amagerbrogade 39.

Telf. Amg. 731 y.

Manufakturforretningen

HOLMBLADSGADE 13

Alt i Manufaktur, Lingeri og Trikotage.

Spec.: Strømper.

Stort Udvalg — Billige Priser.

Cama's Kjoler

til Hverdag og Fest
er billige, stilfulde,
chikkeste og bedst.

Holmbladsgade Nr. 39

Husk

Trikotageforretningen
Holmbladsgade 81.

**De forenede
Præliminærkursus**

Tidligere Dockers Kursus
og Lang og Hjorths Kursus.

Daghold og Aftenhold
til Præliminæreksamen.

Linnésgade 22. Tlf. Byen 82.
(Kl. 2 $\frac{1}{4}$ —3).

A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

Køb hos Annoncørerne.

Børnenes Magasin,

Amagerbrogade 76.
Telefon Amager 8y.

— Alt i Børne-Konfektion. —

Nørrebro.

Du kober din Hat

bedst og billigst
i Modeforretningen

Nørrebrogade 232.

LAURA JØRGENSEN
(lige ved Slangstrup Banen).

J. Frederiksen,

Baldersgade 70 og Tagensvej 42.

Manufaktur og Trikotage
for Damer, Herrer og Børn.

Prima Varer. . . Rimelige Priser.

Indre-By

Trikotage

bedst og billigst hos

Adolph Gerlach,

C. 7203. Dr. Tværgade 31. C. 7203.

Leverandør til Varelotteriet.

For Piger og Drenge anbefales
Ulsters, Admiralfrakker, Kaaber i Klæde,
Duvetine og Tweed, Matrosdragter,
Lumbers, Blusliv, Kjoler samt Hatte
og Underbeklædning
til meget rimelige Priser. Spejdere 5 %.

C. Willumsen, Købmagergade 49
(skraas for Rundetaarn).

Aflæg vort Magasin et Besøg, og De vil finde et righoldigt Udvalg af Damekonfektion, Pelskonfektion, Kjoler, samt Overtøj og Kjoler til Piger. Rimelige Priser.

THORKILD HANSEN

AMAGERBROGADE 49.

Juveler og Guldsmed
Cecilie Hansen,
Randers.
Telf. 273. Raadhusstræde 7.

Spejder Uhre **1,98**
Hans L. Larsen,
Sønderg. 51, Aarhus.

C. F. Lassen,
Guldsmedegade 33. Telf. 2480.
Gode Manufakturvarer,
mindste Priser.
Lotteriets Leverandør.
Aarhus.

G. Geertsens
Cafe og Conditori,
Hillerød,
bringes i velvillig Erindring
Telf. 784. Aarb. G. Geertsen.

I Hillerød
findes det smukkeste
Udvalg i Kjoler hos
C. B. Simonsen.
Telf. 237.

Reserveret
Perssons
Clichéanstalt.

Knud V. Erner,
Bageri og Konditori.
Telf. 62. Frederiksværk. Telf. 62.

Carl Sørensen,
Skotøjsforretning.
Telf. 170. — Frederiksværk.
1. Kl. Reparationer,
smaa Priser.

Andreas Bøje,
Lædervarer.
Frederiksværk. Telf. 56.

Husk Manufakturforretningen
Kirke Værløse.
Stort Udvalg i Strømper m. m.

Viktualie og Fedevarer
(samme Ejendom).
Kun 1. Klasses Varer.
Fru A. Nielsen,
Telefon Kirke Værløse 40.

Den bedste Sko
til den billigste Pris
faar De nu ligegodt i
„Skotøjsbørsen“,
O. Mortensen, Jægersborg Allé 24.

Strandvejens Messe,
Strandvej 9. Ryvang 2338.
Alt i
Manufaktur og Trikotage.

Ku glemmer I ikke
Boghandler
Marstrand,
Ryvang 2376. — Strandvej 9.

Bøger og Foto.
Vi skulde jo gerne have Gang
i Sagerne og Pengene ind
igen

Tombola!
Tombolanumre og Nitter med paasat
Parisering sendes franco for henholds-
vis Kr. 5.00 og 8.85 pr. 1000 Stk. Hoved-
gevinstskilte pr. Stk. 0.25.
Gornitzkas Bogtrykkeri, Hadsund.
NB. „Den Danske Pigespejderblok“
bringes i Handelen efter Nytaar.